

(10) LA FONTAINE – FABLE
(1621 – 1695)

LES ANIMAUX MALADES DE LA PESTE

Un mal qui répand la terreur,
Mal que le Ciel en sa fureur
Inventa pour punir les crimes de la terre,
La peste (puisqu'il faut l'appeler par son nom),
Capable d'enrichir en un jour l'Achéron,
Faisoit aux animaux la guerre.
Ils ne mouroient pas tous, mais tous étoient frappés:
On n'en voyoit point d'occupés
A chercher le soutien d'une mourante vie;
Nul mets n'excitoit leur envie;
Ni loups ni renards n'épioient
La douce et l'innocente proie;
Les tourterelles se fuyoient :
Plus d'amour, partant plus de joie.

Le Lion tint conseil, et dit : « Mes chers amis,
Je crois que le Ciel a permis
Pour nos péchés cette infortune.
Que le plus coupable de nous
Se sacrifie aux traits du céleste courroux;
Peut-être il obtiendra la guérison commune.
L'histoire nous apprend qu'en de tels accidents
On fait de pareils dévouements.

...

(10) லஃபோன் தேன் (1621 - 1695)
கொள்ளை நோய்

சுமார் 240க்கும் அதிகமான நீதிக் கதைகள் மூலமாகப் பிரபலமானவர் லஃபோன் தேன் - இவர் வரிகள் பல பழமொழியாக நிலைபெற்றுவிட்டன. அத்தொகுப்பிலிருந்து இரு நீதிக் கதைகளின் தமிழாக்கம்

காட்டிலே கொள்ளை நோய்!
பெயர் கேட்டாலே பார் நடுங்கும் நோய்!
உலகில் நடக்கும் மா பாதகச் செயல்களுக்குச்
சினங்கொண்ட கடவுள் உண்டாக்கிய தண்டனை! -
அது தான் கொள்ளை நோய்.
பெயரைச் சொல்லித்தீர வேண்டியிருக்கிறதே.
நரகம் முழுவதையும் நாள் ஒன்றில் நிரப்பவல்ல
கொடிய அந்நோயும் மிகத் தீவிரமாய்
விலங்கினத்தின்மேல் போர் தொடுத்தது போல் பாய்ந்தது.
அனைத்து விலங்குகளும் மடியவில்லைதான், எனினும்
எல்லா விலங்குக்கும் நோய் வந்து வாட்டியது.
மரணத்தின் வாயிலிருந்து மீள ஓர் ஊன்றுகோலினை
பற்றிடும் முயற்சிகூட செய்யவும் ஒண்ணாது
நல் இரையின்மீதுகூட நாட்டம் இழந்தன.
ஓநாயும் நரிகளும் கள்ளங்கபடறியா இளங்
குட்டி குஞ்சுகள் பக்கம் திரும்பிக் கூட பார்ப்பதில்லை.
கொஞ்சிக் குலவிடும் காதல் சிட்டுக்களும் கூட
பிரிந்து காததூரம் விலகியே பறந்தன.
காதலும் இல்லை, ஆதலின் இன்பமும் இல்லை.
தலைவர் சிங்கம் பேரவை கூட்டிப் பேசினார்.
எனதருமை மாக்களே!
நம் பாவத்தின் பலனாய்த்தான் நமக்கிந்த தண்டனையை
இறைவன் தந்துள்ளான் என்றே நான் நினைக்கின்றேன்.
நம்முள் பெரும்பாவி யாரோ அவரே முன்வந்து
தெய்வ சீற்றத்துக்குத் தன்னைப் பலியாய்த் தந்திட்டால்
ஒருகால் நம் எல்லோர்க்கும் விமோசனம் கிடைத்திடலாம்
இத்தகைய தெய்வ குற்றம் உற்ற காலத்தே
தக்க பிராயச்சித்தம் செய்தலே வழக்கமென்று
சரித்திரம் நமக்குப் பாடம் உரைக்கிறது.

...

Ne nous flattons donc point; voyons sans indulgence
 L'état de notre conscience.
 Pour moi, satisfaisant mes appétits gloutons,
 J'ai dévoré force moutons.
 Que m'avoient-ils fait? Nulle offense;
 Même il m'est arrivé quelquefois de manger
 Le berger.
 Je me dévouerai donc, s'il le faut : mais je pense
 Qu'il est bon que chacun s'accuse ainsi que moi :
 Car on doit souhaiter, selon toute justice,
 Que le plus coupable périsse.
 Sire, dit le Renard, vous êtes trop bon roi;
 Vos scrupules font voir trop de délicatesse.
 Eh bien! manger moutons, canaille, sottise espèce,
 Est-ce un péché? Non, non. Vous leur fîtes, Seigneur,
 En les croquant, beaucoup d'honneur;
 Et quant au berger, l'on peut dire
 Qu'il étoit digne de tous maux,
 Étant de ces gens-là qui sur les animaux
 Se font un chimérique empire. »
 Ainsi dit le Renard; et flatteurs d'applaudir.
 On n'osa trop approfondir
 Du Tigre, ni de l'Ours, ni des autres puissances,
 Les moins pardonnables offenses.
 Tous les gens querelleurs, jusqu'aux simples mâtins,
 Au dire de chacun, étoient de petits saints.
 L'Ane vint à son tour, et dit : « J'ai souvenance
 Qu'en un pré de moines passant,

...

தற்பெருமை யுரை வேண்டாம்/ ஈவிரக்கம் ஏதுமின்றி
 நம் ஆத்ம சோதனையை நாமே செய்திடுவோம்.
 நானே தொடங்குகிறேன். அகோர என் பசிக்குணவாய்
 எத்தனையோ ஆடுகளை நான் விழுங்கி இருக்கின்றேன்
 இவை எனக்கிழைத்த தீங்குதான் என்ன? ஒன்றுமில்லை.
 இவையன்றி சில சமயம் நான் அடித்துத் தின்றதுண்டு,
 இடையனையும் கூடத்தான்.
 பலியாக என்னையே தருகின்றேன், தேவையெனில் - அதற்குமுன்
 என்னைப் போலவே நீங்கள் எல்லோரும் முன்வந்து
 செய்திட்ட பாவங்களை ஒளிவின்றி உரைப்பது
 நலமென்று நினைக்கின்றேன். காரணம் நம்மில்
 மிகப் பெரும் பாவியே பலியாதல் நீதியாகும்.
 நரியார் எழுந்தார் மொழிந்தார் : "மன்னரில் மாணிக்கம் நீங்கள்!
 கருணைமிக்க மனத்தினால் ஏதேதோ பேசிவிட்டீர்
 ஆடுகளைப் போன்ற அறிவற்ற பிறவிகளை
 உண்பதைப் பாவம் என்றா பகர்வது? இல்லை இல்லை
 உங்கள் பற்களால் கடித்ததால் மிகப் பெரிய
 பேற்றினையன்றோ அவற்றுக்குத் தந்துவிட்டீர் ?
 இடையனைப் பொறுத்த மட்டில் அவனுக்கு எத்தகைய
 தண்டனையும் தரும் எனலாம், காரணம்,
 'விலங்கினம் யாவுமே தமக்கடிமை என்கிற
 கற்பனை இறுமாப்பில் திளைக்கின்ற கூட்டத்தைச்
 சேர்ந்தவனே இவனும்" என்ற இவ்வுரை கேட்ட
 துதிபாடும் புல்லர்கூட்டம் கால் தட்டிக் களித்தது.
 புலி கரடி போன்ற வலிமை மிகு விலங்குகளின்
 மன்னிக்க முடியாத பெருங் குற்றங்களைக் கூட
 யாரும் சிறிதேனும் கண்டு கொள்ளவேயில்லை
 கெட்ட மிருகங்களும் வெறும் நாய்களும் கூட
 தம்மைப் புனிதரெனத் தாமே வருணித்துக்கொண்டன !
 அடுத்து வந்த கழுதை சொன்னது :
 என் நினைவுக்கு வருவதெல்லாம்
 அன்றொரு நாள் வரும் வழியில் கண்டேன்
 சாமியாருக்குச் சொந்தமான ஒரு புல்வெளியை.

...

La faim, l'occasion, l'herbe tendre, et, je pense,
 Quelque diable aussi me poussant,
 Je tondis de ce pré la largeur de ma langue.
 Je n'en avois nul droit, puisqu'il faut parler net. »
 A ces mots on cria haro sur le Baudet.
 Un Loup, quelque peu clerc, prouva par sa harangue
 Qu' il falloit dévouer ce maudit animal,
 Ce pelé, ce galeux, d'où venoit tout leur mal.
 Sa peccadille fut jugée un cas pendable.
 Manger l'herbe d'autrui! quel crime abominable!
 Rien que la mort n'étoit capable
 D'expier son forfait : on le lui fit bien voir.

Selon que vous serez puissant ou misérable,
 Les jugements de cour vous rendront blanc ou noir.

(LIVRE VII - 1)

* * *

பசிக்கொடுமை, பசும்புல், சாதகமான சூழ்நிலை
 இவையன்றிப் பாழும் சாத்தானின் சதி வேலை
 உள்ளிருந்து என்னை உந்தித் தள்ளிடவே,
 நாவைச் சுழற்றியொரு வாய்ப்புல்லை மேய்ந்துவிட்டேன்
 உள்ளதை உரைப்பின், உரிமையெனக்கில்லை தான்
 சொல்லி முடிக்குமுன்னே "ஐய ஹோ, அடப்பாவி"
 என்றெழுந்த கூக்குரலில் மன்றமே அதிர்ந்தது.
 நாவன்மை மிக்கதொரு வழக்குரைஞர் போல் ஓநாயும்
 வந்துற்ற துன்பங்கள் அனைத்துக்கும் காரணமே
 சொறித்தோல் போர்த்திய இச்சாம்பல் நிறக் கழுதையென்றும்,
 மாபாவிக் கழுதையிதை பலியிடத்தான் வேண்டுமென்றும்,
 தன் வாதத் திறமை காட்டி அவையிலே முழங்கியது.
 சிறு தவறுக்குக் கிடைத்த தீர்ப்பு மரணதண்டனை!
 ஆம்! மாற்றான் மண்ணில் ஓர் வாய்ப்புல்லினை மேய்வதுவோ!
 இதைவிடப் பெரும்பாவம் பாரினில் உள்ளதோ!
 மரணம் ஒன்றே இப்பாவத்துக் கேற்ற பிராயச்சித்தமாம்.
 நம் கழுதைக்கு அழுத்தமுடன் உணர்த்தப்பட்டதிப்பாடம்:

நீங்கள் வலியவரா எளியவரா என்பதற்குத் தக்கபடி
 நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கள் உங்களை
 நிரபராதி என்றோ,
 நீரே அபராதி என்றோ
 ஆக்கிவிடும் அறிந்திடுவீர் !

(தொகுதி 7-1)

* * *

De la fontaine & c.